

CHAOS CUP 5. 3. 2023 - PARDUBICE

Byl to zase jeden z těch dní, kdy nevíte, zda si provrtat hlavou kulku, nebo jí provrtat někomu jinému. Druhá varianta se zdála o trochu rozumnější. No prostě úděl někoho, kdo propadl šlénství. Sám už nevím, zda jsem jen stoupenec Muawijheova kultu, nebo sám Muawijhe. Možná by to u nás posoudili lépe v nedalekém blázinci. Skončila tam i slavná „Eva“ (čti Bartoška). Měl jsem v hlavě opět ty divné myšlenky a touhu prohnat někomu hlavou kulku. Vydal jsem se proto tedy na nádraží. Opodál vykuřoval kacír Luky. Zdál se natěšený víc než já. Nemám rád cesty, které nevím, jak skončí. Zanedlouho nás vyzvedla karikatura na Černou Vdovu s nápisem ČD. Co to jako Je? ČERNEJ DEBILE? Alespoň, že tam měli silný černý kafe, bez toho po ránu ani ránu.

Ta naše konzerva dojela do nějakýho divnýho města, všude nabízeli jen „Perníček“. Po té cestě to chtělo spláchnout pár pivy či medovinkou. Na náměstí stála taverna U Bílého koníčka. Zdálo se, že tam prodávají něco na povzbuzení, ale nebylo tomu tak, konal se tam turnájek. Tak jsme se s kacířem Lukym rozhodli přihlásit. Účast nebyla valná, asi Novou Prahu pokropil Demnogonis morovou pistolí. Ale co už, alespoň větší šance pro nás. By se Kardinál asi posral, zjistit, že mu pod rukou proklouzl kacír a kultista :-). Při rozlosování jsme narazili na Dannyho a jeho parťáky. A co se nestalo jako vždy, když někde vyrazíme, se ve velké většině utkáme mezi sebou. O to ale zájem vůbec nemáme.

V prvním kole jsem se potkal s Dannym. Nezačal jsem vůbec dobře. Ale postupně se to začalo zlepšovat, už měl být konec, ale sorry kámo... Rozdíl byl malý a mně stačilo k prvnímu vítězství sejmout jednoho slabšího borce, což se také stalo. No další souboje probíhaly v podobném duchu. Někdo už musel hlášku „sorry jako frajere“ nenávidět. No já ji přímo zbožňoval. Nebýt tohoto maníka s debilním výrazem, jsem už dávno v prdeli. Ať žije velký Sorry!?! A jelikož jsme byli v knajpě, tak Hlt kořalky také frčel. I mně nejednou zachránil prdel. Jen mě mrzelo, že kolegu kacíře posedlo nějaké anti dítě štěstěny. Asi na něj přišlo Pokání. Překvapilo mě že i „Dannyl-San“ spadl až na spodní pozice, neb nanečisto jsem to byl já, kdo vyhrál max. tak útratu v hospodě.

Jako to „Perníčkové“ město musím milovat. Asi jsem propadl nejen jeho hazardu na „koňské postroje“, ale celkově městu. Větší úspěšnost jsem nikde neměl. Už na předchozím turnájku jsem skončil druhý. Navíc minule zde probíhaly vánoční trhy, a přestože se to tváří jako velkoměsto, trhy byly krásně komorní a se super medovinou. Toto stanoviště budu vždy mít ve svém temném srdci. A ty šlichty, co servírovali, ty roztrhané vnitřnosti těch pošuků z Bratrstva, no ňamka.

No a ptáte se, jak to dopadlo? Nějak ani nevím, jak jsem skončil první... Ale vlastně vím, tentokrát jsem to byl já, kdo měl na ruce Sorry vole! Toho maníka prostě musíte milovat! I tak to byl lýtý boj, padl nespočet bojovníků Kybertroniku, Černé legie, pochybných staničářů a jiných. Skvělé, budou z nich oživeni další legionáři. Vivat Muawijhe. Počkat! Já jsem Muawijhe :-)

Na příští cestu se moc netěším, neb Nová Praha není vůbec mým teritoriem. Ať žijí Pardubice a jejich temná stránka. Už si brousíme s Lukym své drápy a skvělý škleb na příští turnájek u Koníčka. Jen to chce více roztrhaných těl jehovistů. A co si zapamatovat o tomto městě jen jednoduše – veni, vidi, vici et VIVAT MUAWIJHE.

